

Dr. Csomós Tamás:
Elnöki beszámoló
Békés Megyei Ügyvédi Kamara közgyűlése
Gyula, 2017. április 21. (péntek)

Tisztelt Közgyűlés!

A visszaszámlálás elkezdődött.

Honi jogi közállapotainkra jellemző, hogy bár elkezdtük a visszaszámlálást, azt nem tudjuk, hogy mi annak a végpontja. 2018 a választások éve lesz. Tavasszal országgyűlési választásokat tartanak, és az is bizonyos, hogy a következő évben lesznek az ügyvédi kamarai választások is. De hogy mikor - arra csak keressük a választ.

Normál körülmények között a kamarai választásokat az év első felében kellene lebonyolítani. Ráadásul a megyénk speciális helyzetben van. Változatlan menetrend esetén a választásokat országos szinten elsőként nálunk kellene megtartani január végén vagy február első felében.

A bizonytalansági faktor okozója kis részben az ügyvédtársadalom, nagyobb részben pedig az igazságügyi kormányzat. A Magyar Ügyvédi Kamara volt az, aki erőteljesen forszírozta, hogy a mi szervezetünk se maradjon ki a permanens jogalkotási folyamatból. Ha van új Pp., ha megszületik az új Büntetőeljárás törvény, ha a szakértői tevékenységet is újrászabályozták, ráadásul a változások még a végrehajtókat is érintették, akkor nekünk is legyen egy új törvényünk.

Az új Ügyvédi törvény gondolata még a korábbi parlamenti ciklusban felvetődött. Ekkor köröztették az elnökségben azt a kérdést, hogy hivatásrendünk menjen-e elébe a törvényalkotási folyamatnak. Mi állítsunk-e össze egy új koncepciót, és jelentkezünk azzal a minisztériumnál? Már akkor az volt az álláspontom, hogy kockázatosnak ítélem meg a 2/3 korában egy ilyen folyamat elindítását. Azt a - XVII. századi angol hadvezérnek és államférfinek, Oliver Cromwellnek tulajdonított - mondást idéztem, hogy *„Bizzál Istenben, és tartsd szárazon a puskaport”*. Ezen azt értettem, hogy induljon meg egy műhelymunka. Dolgozzunk ki megoldási alternatívákat arra az esetre, ha maga az igazságügyi kormányzat jelentkezik a szabályozás igényével. Arra ugyanakkor reális lehetőséget láttam, hogy bizonyos elgondolások novelláris szabályozással épüljenek be az Ügyvédi törvénybe.

Az új ciklusban a szakmán belül felerősödött az új Ügyvédi törvény megalkotása iránti igény. Történt mindez annak ellenére, hogy a hivatásrendünket felügyelő államtitkárság akkori vezetője (ma a Budapesti Ügyvédi Kamara elnökségének tagja) dr. Patyi Gergely 2014-ben óva intett minket az újrászabályozástól. Maga is abba az irányba hatott, hogy elképzeléseinket a hatályos törvény módosításával próbáljuk megvalósítani.

Nem így lett. Az Igazságügyi Minisztérium – melynek vezetője maga is szünetelő ügyvéd – elfogadta a MÜK kezdeményezését, és az új Ügyvédi törvény megalkotása mellett döntött. Az új törvényi szabályozással kapcsolatos aggodalmak sajnos visszaigazolódtak.

Az új kódex a lehető legrosszabb időpontban kerül elfogadásra – a ciklus végén, a választások előtt. Ez több veszéllyel is jár. Egyfelől a MÜK jelenlegi Teljes Ülésre vár a feladat, hogy valamennyi belső szabályzatot hozzáigazítsa az új normaszöveghez. Új választási szabályzat nélkül nyilvánvalóan nincs új választás.

Van ennél nagyobb probléma is. Pl. az, hogy milyen tisztségviselőket kell megválasztani. Idáig könnyű dolgunk volt. A területi kamara rendelkezik egy alapszabállyal. Abban vannak meghatározva a tisztségviselők és bizottságok. A választást ennek figyelembevételével kellett lebonyolítani. Az új helyzet viszont az lesz, hogy a tervezet szerint a fegyelmi tanácsok regionális szinten kerülnek felállításra. Kérdés, hogy mely megyék tartoznak egy régióhoz, illetve, hogy az egyes területi kamarák hány fegyelmi bizottsági tagot delegálnak a régiós testületbe.

Meg fog változni a területi kamarák feladata, és értelemszerűen megváltozik az elnök hatásköre is. Volt olyan elképzelés – és ez az elképzelés talán már nem is a múlté – amely érdemi hatásköröket vonna el az elnöktől, a testületet pedig egy adminisztrációs szervezet szintjére degradálná. Az egyik elnöktársam fogalmazott úgy, hogy a területi kamarák hatáskörébe tartozik majd továbbra is az „anyakönyvezés”.

Engedjenek meg egy szubjektív megjegyzést: a magam részéről nem kívánok anyakönyvvezető lenni. Nem kívánok egy olyan szervezet vezetője lenni, ahol feladataim egy bélyegszakkör vezetőjének szintjén összpontosulnának.

A most vázolt problémák következménye egy olyan nyitva hagyott lehetőség, hogy a jelenlegi tisztségviselők mandátuma törvényileg kerülne meghosszabbításra 2018 júliusáig, és az új választásokat csak ezt követően kellene október 15-ig lebonyolítani. Mindig nagy hódolója voltam Fellininek, de soha nem gondoltam volna, hogy 8 és fél évig leszek a kamara elnöke.

Hogy is van ez? Az elnökség, az új elnök olyan időszakban vegye át a vezetést, amelynek a költségvetését még a korábbi tisztségviselők készítették elő? Valóban egészséges helyzet az, amikor a mandátumok bizonytalansága egy éven keresztül függő jogi helyzetet teremt?

Nem várok válaszokat ezekre a kérdésekre. Csak jelezni kívántam, hogy milyen problémákkal kell szembenéznem, szembenéznünk. Könnyen előfordulhat az is, hogy ebben a minőségemben a klasszikus beszámoló közgyűlésen utoljára szólok önökhöz. Ne csodálkozzanak tehát, ha több szubjektívizmussal fognak szembekerülni.

Úgy érzem, hogy a jogalkotási folyamatban a hivatásrendi szervezet kezéből kicsúszott az események befolyásolásának lehetősége. Remélem tévedek. A tervezet új életet kezdett el élni. Elég összevetni az Igazságügyi Minisztériumnak a jogszabállyal kapcsolatos téziseit és a MÜK észrevételeit. A különbség: szembeszökő.

A furcsamód a vitát a „kettős kamarai tagság” intézményének bevezetése váltotta ki. Magam ebben olyan óriási veszélyt nem látok. A területi kamarák *szerepe, önállósága, önkormányzati jellege* alapvetően nem emiatt van veszélyeztetve. Sőt. Az új rendszer a tag számára is világos képet ad. Bizonyára sokan nem tudják, de minden egyes aktív tag után a megyei kamara 18 000 Ft-ot fizet be évente az országos büdzsébe. Ilyenkor persze rajtunk csattan az ostor. Rajtunk kéri számon a magas költségeket. Akkor azonban, amikor az egyes ügyvéd közvetlenül teljesít majd az országos szervhez, nagyobb lesz a transzparencia lehetősége. Látni fogja az egyes ügyvéd, hogy az általa befizetett összegért melyik szervezettől milyen szolgáltatást várhat el.

Ezzel a kettős kamarai tagsággal függ össze az ügyvédek „*röghöz kötésének*” a megszüntetése. Megszűnik az az álságos szabály, hogy az ügyvédnek csak abban a megyében lehet alirodája, amelynek tagja. Ennek a folyamatnak persze veszélyei is vannak. A Pest környéki ügyvéd kamarák attól tartanak, hogy a nagy fővárosi irodák elszippantják tőlük az ügyfeleket, és a helyi irodák munka nélkül maradnak.

Van persze a liberalizációnak más veszélye is. Pl. mi lesz a megoldás akkor, ha a budapesti székhelyű, de Békés megyében fiókirodával bíró ügyvéd az itteni ügyvállalása kapcsán követ el fegyelmi vétséget. Ki fog eljárni az ő ügyében? Kell-e az ügyvédnek kamarai tagdíjat fizetni a másik megyében is, és ha igen, milyen mértékűt? Ezek a kérdések egyelőre megválaszolatlanok.

Mit tegyünk? Merítsünk erőt ebből a vákuumhelyzetből? Tanuljunk Becket példájából, aki Anouilh drámájában a következő szavakat intézi a pápához: *Nekünk, Szentatyám, nagy erőt ad, hogy nem tudjuk pontosan, mit akarunk. A szándékok teljes bizonytalanságából bámulatos manőverezési szabadság születik.*

Ismernek engem. Tudják, hogy úgy vezettem hét éven keresztül a szervezetet, hogy tudtam, mit akarok. Szándékaim nem voltak bizonytalanok. Koncepcióim voltak. Elképzelhetik, hogy milyen felemás érzéseim vannak a mai állapotok mellett.

Na de térjünk vissza a szokásos kerékvágásba.

Azt már az elmúlt évben is konstatálhattuk, hogy a hazánkba beáramló uniós támogatások már valóban azt eredményezték, hogy a gazdasági válságról már csak múlt időben beszélhetünk. Annak hátrányos következményei már az ügyvédi munkát sem szorítják béklyóba. Újból megindult az ingatlanforgalom. Azt kell tapasztalnunk, hogy a városokban és különösen a fővárosban az ingatlanárak ugrásszerűen megemelkedtek, és ez csak részben vezethető vissza a CSOK intézményére.

Ezzel kapcsolatban elmondhatjuk, hogy egyik szemünk sír, a másik nevet. Az ingatlan adásvételeknél tipikus, hogy az ügyvédi munkadíj a szerződéses értékhez igazodik. Ebből pedig az következik, hogy az az ügyvéd, aki ezen a területen dolgozik, nagyobb bevétellel számolhat.

A gazdasági társaságok vonatkozásában márciusban szembesülhettünk egy jelentős könnyítéssel. Jelesül a betéti társaságok, közkereseti társaságok és kft-k alapítása illetékmentes lett. Ráadásul március 15. volt a végpontja annak az időszaknak, ameddig a gazdasági társaságoknak át kellett állnia az új Ptk. rendszerére. Eddig a határideig volt mód és lehetőség külön jogkövetkezmény nélkül a törzstőke felemeléséről dönteni.

Az utóbbi hét évben megszokhattuk, hogy a jogalkotó gondoskodott arról, hogy mi ügyvédek ne essünk a szellemi restség állapotába. A legradikálisabb változást az új Btk., majd egy esztendővel később az új Polgári törvénykönyv jelentette. Itt említem meg, hogy az új kódexek megalkotásának az volt a legfőbb indoka, hogy a rengeteg módosítás következtében megbomlott a törvények belső koherenciája. Rendszerük szétesett. Ehhez kapcsolódóan mégis azzal kell állandóan szembesülnünk, hogy mind a Btk., mind pedig a Ptk. az Alaptörvény sorsára jutott. Ezek a jogterületek is állandóak a módosítások...

A 2016-os esztendő legnagyobb kihívása az e-per rendszerre történő átállás volt. Úgy ítélem meg tíz hónap tapasztalatai alapján, hogy sikerrel vettük az akadályokat.

A történetnek azonban közel sincs vége. 2018. január 1-jétől hatályba lép az „Elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatás általános szabályairól” szóló 2015. évi CCXXII. törvény és annak végrehajtási rendelete. A következmény egyértelmű: jelentősen megnő az ügyvédek és a kamarát terhelő kötelezettségek köre. Mondhatom azt is, hogy a köztestületünk számára az új ügyvédi törvény mellett ez jelenti a legnagyobb kihívást. A kamarák nemcsak, mint elektronikus ügyintézés biztosító szervek lesznek kötelesek a jogszabályi feltételeket biztosítani, hanem a dolog természetéből kiindulva a kamarai tagság is elvárja tőlünk, hogy az ügyvédek terhelő elektronikus ügyintézési kötelezettségek teljesítésében segítségükre legyünk.

A Budapesti Ügyvédi Kamara a munka előkészítésének fázisában összesítést végzett a törvényből következően beálló új feladatokról. 19 különböző témakörben 68 új vagy megváltozott kötelezettségeket azonosítottak. Az elektronikus ügyintézési szolgáltatásokhoz és az elektronikus ügyfélszolgálat működtetéséhez új hardver és szoftverrendszert kell kiépíteni és működtetni. Egyetértés van abban, hogy ennek a feladatnak a megvalósításában a MÜK-nek kell az élen járnia a területi kamarák költségviselése mellett.

A polgári és gazdasági ügyek terén a 2016-os esztendő jelentős változásokat nem hozott. Hivatásrendünk megyei képviselői elsajátították az új jogi megoldásokat és terminológiát. Ugyanez érvényes a büntetőjog területére is.

Ma, amikor a két anyajogágról teszünk említést, nem mehetünk el mellett, hogy nemcsak a tartalom, de a forma is változik. 2018. január 1-jén lép hatályba az új Polgári perrendtartás. A büntetőeljárás kódex hatályba lépése pedig a következő év júliusában várható, és akkor még nem is beszéltem az új Közigazgatási perrendtartásról.

Az eljárási jogok területén a változások sokkal nagyobb volumenűek és szerteágazóak, mint anyagi jogi szabályoknál. Olyan új eljárási kultúra fog meghonosodni, amely minden egyes ügyvédtől megköveteli a szellemi kapacitás teljes sebességfokozatba való állítását. Olyan új eljárási rend lesz, melyhez nem lesz elég az intellektuális felkészültség, hanem szemléletváltozásra is szükség lesz. Ma már arra halad a világ, hogy az ügyfél és ügyvéd közötti szerződések is fogyasztói szerződések lesznek az ezzel kapcsolatos többletterhekkel együtt. A világhálón tájékozódó ügyfél minden vélt vagy valós hibát – annak súlyától függetlenül – számon fog kérni az ügyvédtől.

Az eljárások rendszere több fokozatú lesz. Bármilyen mulasztás katasztrofális eredményekkel járhat. Mindkét eljárásra igazak lesznek Szun-ce szavai, aki a Háború művészete című munkájában leírta, hogy „A legjobb úgy győzni, hogy nem is bocsátkozunk nyílt csatába – úgy kell alakítanunk a körülményeket, hogy az ellenség már a háború kezdete előtt elveszítse a harcot”.

Nekünk is magunkba kell szállnunk. Tervezésre, a helyzet felmérésére és gyors alkalmazkodásra lesz szükség. El kell döntenünk, hogy valóban csatába bocsátkozunk, vagy még annak megkezdése előtt kompromisszumot kötünk. Az ügy ismerete alapján kell állást foglalni arról, hogy kitegyük-e ügyfelünket a büntetőper hányattatásainak és a súlyosabb szankció kockázatának, avagy már az eljárás korai szakaszában egyezséget kötünk az állam képviselőjével.

Számolni kell azzal is, hogy az ügyfél utóbb számon kéri rajtunk az eljárás korai stádiumában elmulasztott lehetőségeket. Teszi ezt majd akkor is, ha az egyezségkötésnek ő volt a legnagyobb ellensége. Fontos lesz tehát az is, hogy minden eljárási lépésünket dokumentáljuk az ügymenetben. Így védhetjük ki a későbbi támadások eredményességének veszélyét.

A büntetőjoggal foglalkozó ügyvédek számára jó hír, hogy bizonyára lesz munkájuk a jövőben is. Balzac szerint: *Minden nagy vagyon mögött a bűn rejtőzik*. Ha beleolvasunk egy napilapba, vagy egy kereskedelmi csatorna híradóját megnézzük, mást sem látunk, mást sem tapasztalunk, mint azt, hogy az eredeti tőkefelhalmozás korszakát éljük. Egyszerű emberekből lesznek egyik napról a másikra nem milliomosok, hanem milliárdosok. Olyan hatalmas vagyonok keletkeznek, hogy egy milliárdos tétel lehalgyása a vagyonyilatkozatból csak annyit jelent az elkövető számára, hogy „jaj, erről megfeledkeztem”. Nincs kétségem afelől, hogy bár ma látszólag elmegyünk ezek mellett a jelenségek mellett, néhány éven belül észbe fog kapni a jogalkalmazó. Megvilágosodik az ügyész, és azt mondja, hogy de hát ez bűncselekmény. Nagyfajssúlyú ügyek százaival kell tehát realisan számolni.

A kamara dolga az, hogy ezekre az eljárási jogszabályokra, valamint a szemléletváltásra felkészítse a kollégákat. Ennek a feladatnak eleget tudunk tenni. A hatékonysághoz azonban az szükséges, hogy a lexikális tudást mindenkinek megának kell elsajátítani.

Hogyan hatottak ezek a külső tényezők?

A 2016-os évben nem értek minket akkora csapások, mint a korábbi két esztendőben, amikor is nyolc kollégánkat veszítettük el. A demográfiai változások megtorpanása azt eredményezte, hogy se az ügyvédi, se pedig az ügyvédjelölti létszám nem csökkent számottevően. 2016. január 1-jén 176 ügyvéd, 3 alkalmazott ügyvéd és 18 ügyvédjelölt, egy esztendővel később 173 ügyvéd, 5 alkalmazott ügyvéd és 15 ügyvédjelölt dolgozott a kamaránknál. Változatlan azonban a félelmem, hogy bármelyik pillanatban bekövetkezhet egy negatív fordulat. A felgyorsult világ, az új jogszabályok és az elektronikus kapcsolattartás az élet minden területén azt eredményezhetik, hogy a taglétszám a szervezet életfeltételeit veszélyeztető szintre csökkenhessen.

Változatlan a helyzet, hogy a tagok jelentős része nem rendelkezik elektronikus aláírással. Ez nem lesz tartható. Jövőre már a rendőrséggel és az ügyészséggel is elektronikus úton kell érintkezni. Nem lesz az ügyvédi tevékenységnek olyan szegmense, ahol megspórolhatjuk a technikai felkészültséget. Aki nem tud majd elektronikusan eljuttatni egy fellebbezést a bíróságra, aki nem tud majd egy meghatalmazást elektronikus úton becsatolni a nyomozóhatósághoz, az a rendőri kihallgatósobákból és a tárgyalótermekből is ki fog szorulni. Ezt mindenkinek tudomásul kell vennie. E nélkül már nem lehet ügyvédkedni 2018-ban.

Nem torpant meg az a pozitív folyamat sem, amely a fegyelmi ügyeket jellemzi. Öt éve folyamatos az ügyérkezések csökkentő tendenciája. 2012-ben 49, 2013-ban 44, 2014-ben 33, 2015-ben 23, 2016-ban pedig mindössze 18 volt az ügyérkezések száma. A számadatok önmagukért beszélnek, bár az idei ügyérkezések száma emelkedést mutat a korábbi esztendőhöz képest.

A 18 ügyből kettőben kellett kérnem azt, hogy a MÜK elnöksége az eljárásra más területi kamarát jelöljön ki. Egy esetben kellett az előzetes vizsgálatot egy másik kamara tagjával szemben lefolytatni. Sajnálatos módon – követve a MÜK szigorú gyakorlatát – nem volt lehetőségem az előzetes vizsgálatot megtagadó határozat meghozatalára. Hét esetben szüntettem meg az előzetes vizsgálatot, míg nyolc esetben rendelkeztem a fegyelmi eljárás elrendeléséről.

Ez a mérleg egyik oldala. Nem lehet a világot csak feketében és fehérben látni. Sajnos több árnyalat van.

Az elmúlt évben is volt olyan ügyvéd, akit büntetőügyben jogerősen elítéltek. Sőt. Hosszú időre eltiltották az ügyvédi foglalkozástól is.

Az is megállapítható, hogy bár csökken a panaszbejelentések száma, azok az ügyek, ahol a fegyelmi eljárás el kellett rendelni, egyre bonyolultabbak, és tárgyi súlyuk is jelentős. Volt olyan ügy, ahol maximális pénzbírságot, 600 000 Ft-ot kellett kiszabni.

Az új Ügyvédi törvénnyel kapcsolatban idevágó kérdés, hogy a fegyelmi bírság maximuma 1 millió forintba fog emelkedni a jelenlegi 600 000 Ft-ról. Azt is fontos elmondanom, hogy a kodifikáció jelen állása szerint a fegyelmi bírság és eljárási költség tartozás a tagdíjtarozással azonos elbírálás alá esik, és a végrehajtható határozaton alapuló tartozás felszólítás ellenére történő rendezetlensége lehetővé fogja tenni a kamarai tagsági viszony megszüntetését.

Egy biztos. Ha ezt a jogintézményt bevezetik, úgy realis lehetőség lesz a hátralékos követelések behajtására, és ennek pozitív kihatása lesz a költségvetésünkre is.

Még két észrevétel.

Az új Ügyvédi törvény tervezete egy üdvözlendő szigorítást vezet be. A 22. § (2) bekezdése szerint az erről szóló határozat jogerőre emelkedését követő három évig nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akivel szemben jogerősen megállapították, hogy jogosulatlanul folytatott rendszeresen és ellenérték fejében ügyvédi tevékenységet. Erre nézve én azt a további javaslatot tettem meg, hogy a szigorítás a *bűnsegédre* is terjedjen ki. Zugírászatot elkövetni ugyanis aktív ügyvédi segítség nélkül nem lehet. Velünk is előfordult ez a szégyen néhány évvel ezelőtt, hogy a praktizáló ügyvédet ítélték el részesként elkövetett zugírászatért. A zugírászattal szemben más eszközzel is felvesszük a küzdelmet. Amikor erre vonatkozó dokumentumokkal is alátámasztott bejelentés érkezett hozzánk, azt továbbítottuk a Gyulai Járási és Nyomozó Ügyészséghez. A szignalizáció alapján az ügy jelenleg már bírósági szakban van.

Bár a Magyar Ügyvédi Kamarában ezt sokan elleneztük, mégis annak van realitása, hogy a fegyelmi ügyek elbírálása regionális szinten fog megtörténni. Úgynevezett regionális fegyelmi bizottságokat kell felállítani, ahol az egyes kamarák a létszámuknak megfelelően arányosan fogják képviseltetni magukat.

A Békés Megyei Ügyvédi Kamara elnöksége 2016-ban 9 alkalommal ülésezett és 76 alakszerű határozatot hozott. A közigazgatási rendtartás és az új ügyvédi törvény alapján prognosztizálható, hogy az elnökséget 30 naponta össze kell majd hívni. Az ügyintézési határidő ugyanis 30 napban kerül meghatározásra. Az új törvény alapján egyébként az igazgatási feladatok várhatóan másfélszeresére fognak növekedni.

2016-ban is hat ügyvéd vonatkozásában végeztük el a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzését és megakadályozását szolgáló ügyvédi tevékenység kamarai ellenőrzésére szolgáló vizsgálatot. Egyik vizsgálat sem zárult negatív eredménnyel. Azok nyomán fegyelmi eljárást sem kellett indítani.

A vizsgálok, valamint az érdemi határozatot meghozó elnökség kellő körültekintéssel, de méltányosan, a tanítás, nem pedig a szankcionálás szándékával jár el. Ilyen hozzáállás mellett egy tárgyaláson büntetődőként eljárva hatalmas csalódást kellett átélnem. A bíróság egy okiratszerkesztéssel kapcsolatban az ügyvédkollégát tanúként hallgatta ki. A tanú olyan kijelentéseket tett a bíróság előtt, melyek szégyenérzettel töltötték el. Arra a kérdésre pl. hogy milyen szisztéma szerint iktatja az ügyeit, azt válaszolta, hogy ő az ügyekről nem vezet nyilvántartást. Pontosabban ez csak egy rövid ideig valósult meg néhány éve, amikor a pénzmosási vizsgálatot vele szemben is elrendelték.

Azt is fennhangon hangoztatta, hogy bár a kamara tiltja, ő változatlanul azt az eljárást követi, hogy az adásvételi szerződést tekinti egyben tényvázlatnak is. Egyéb megjegyzéseiben is distinkciót tett a kamara és a „mi ügyvédek” közé.

Az ilyen hozzáállással kapcsolatban az az álláspontom, hogy önbecslés kérdése az, hogy ki miként járhatja le magát a bíróság előtt. Az a hozzáállás azonban, amellyel ez az ügyvéd az ügyvédi kamarát magára húzta, lejáratva, elfogadhatatlan. Ilyen és hasonló hozzáállásokkal szemben addig, amíg én leszek a kamara elnöke, nem fogok toleranciát tanúsítani.

A kamara székházat érintően minimális bútorcserére került sor. A könyvtár is jelentős mértékben gazdagodott, és felveszi a versenyt más hivatásrendek bibliotékájával.

Csúcsot javítottunk a kamarai hírlevelek területén is. Azok száma elérte a 147-et. Meggyőződésem, hogy egy köztestület élete nemcsak az elnökségi és közgyűlési jegyzőkönyvekből reprodukálható, hanem éppen ezekből a hírlevelekből. Hagyomány, hogy azokból minden esztendőben egy kötetet állítunk össze. Az elmúlt évben olyan mennyiséggel kellett szembesülni, hogy a hírlevél-válogatás csak két kötetbe volt beilleszthető. 2016 óta a hírlevelek a kamara honlapján is olvashatóak. Nagy megtiszteltetés, hogy az abban foglaltakat megyén kívül, illetve más hivatásrendek tagjai is figyelemmel követik. Tagjaink rendszeresen publikálnak az Ügyvédek Lapjában és Magyar Jogban. Örömmel konstatáltam, hogy a Magyar Jogász Egylet folyóiratában Bak Sándor kollégánk is értékes tanulmányt jelentetett meg.

A kamara elnökének feladatai nem állnak meg a megyehatároknál. Tisztségemnél fogva tagja vagyok a Magyar Ügyvédi Kamara elnökségének. Ebben a grémiumban a helyi és speciálisan vidéki szempontok és érdekek figyelembe vételével teszem meg hozzászólásaimat.

2016-ban is hárultak rám feladatok az új Be. előkészítésével kapcsolatban. 2016 augusztusában és szeptemberében a Magyar Ügyvédi Kamarát képviseltem a rendes és rendkívüli jogorvoslatok kérdésével foglalkozó bizottságban. Dr. Bánáti Jánossal és dr. Kadlót Erzsébettel olyan tanácskozáson is részt vettem, ahol hárman álltuk a sarat az Igazságügyi Minisztérium kodifikációs szakapparátusával szemben. Sikerként éltem meg, hogy több felvetésünket a miniszter is elfogadta, és azok a törvény szövegében is meg fognak jelenni.

Az elmúlt esztendő ünnepi év volt a kamara történetében. Ekkor emlékezhattünk meg arról, hogy a Békés Megyei Ügyvédi Kamara 60 éve önállósodott. Jeles esemény volt a 2016. május 28-i jubileumi közgyűlés és az azt követő ügyvédi estély. Erről az eseményről a Békés Megyei Hírlap tudósítója, dr. László Erzsébet a következőként számolt be: *„Újságíróként ritkán vehettem részt több évtized alatt olyan eseményen, melyen egy szakma ennyire őszintén von mérleget a helyzetéről, ennyire emberi képet mutat fel magáról, és realisan vázolja fel a jövőképét”*.

A jubileumi közgyűlésen hivatásrendünk legfőbb szervezetének elnöke és főtitkára mellett más területi kamarai elnökök és más szakmák vezetői is jelen voltak. Kiemelkedő jelentőséget tulajdonítok annak, hogy a kamaránk rendkívül jó kollegiális kapcsolatot tart fenn a Gyulai Törvényszékkel. Az együttműködés új sebességfokozatban történő működését az új elnök személye, programja és hozzáállása is előmozdította.

Látványosan fejlődött a kapcsolattartás a NAV Békés Megyei Igazgatóságával. Ebben is kiemelkedő szerepe volt dr. Kovács Tamás igazgatónak, korábbi kollégánknak. Ugyanígy gyümölcsöző a kapcsolat változatlanul az általam korábban már a „kamara barátja” eposzi jelzővel ellátott dr. Sóvári Tibor főosztályvezető helyettessel és osztályával. Tőle már kérés nélkül is kapunk időszakonként visszatérően olyan tájékoztató anyagokat, amelyek a mindennapi joggyakorlatban szinte nélkülözhetetlenek.

A kamara kapcsolatai nem állnak meg a megyehatároknál. A Szegedi Ítéltábla változatlanul azzal becsüli meg az ügyvédséget, hogy a régió kamarai elnökei állandó meghívottjai az Ítéltábla büntető kollégiumának. Ugyanígy ígéretes a szakmai együttműködés hosszú évekre visszavezethetően a Magyar Helsinki Bizottsággal. Róluk azért is említést kell tenni jelen fórum előtt, mert közismert tény, hogy ez a civil szervezet is állandó támadások fókuszában áll. Magam részéről ezeket a támadásokat alaptalannak tartom. Ahogy az MHB támogatja a kamarai szervek munkáját, úgy mi is szimpátiával figyeljük az ő tevékenységüket. Ügyvédi státuszunkból eredően nem is tehetünk mást. Vannak Magyarországon olyan intézmények is, mint az „Alapjogokért Központ”. Ez utóbbi – nevéhez nem méltóan - az MBH-t és a TASZ-t az „emberi jogi fundamentalista” jelzővel illeti. Félreértés ne essék, ez a jelző mai viszonyok között pejoratív. Ha tetszik, akkor azt mondom én is, mi is „berliniek” vagyunk. J.F.K.-t idézve: *Ich bin ein Berliner*. Én is, mi is emberi jogi fundamentalisták vagyunk. Egy ügyvéd talán nem is létezhetne anélkül, hogy ne az emberi jogok érvényesülését lássa fő vezérlő elvének.

Az elvek síkjáról térjünk vissza a mindennapok feladataihoz. Úgy érzem, talán a kelletténél hosszabb ideig vettem igénybe türelmüket. Nincs más dolgom, mint azt kérni, hogy beszámolómat fogadják el.

Dr. Csomós Tamás
elnök